

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx afxx om testning for brug af euforiserende stoffer på uddannelsesinstitutioner og kollegier.

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke)

Forslaget tager sit udgangspunkt i Naalakkersuisut koalitionens politik ift. brugen af euforiserende stoffer, hvorved herværende forslag er udtryk for indførelse af en grænse for at der gennem en lovgivning fastsættes en grænse for, hvor meget kroppen må indeholde af disse stoffer. Fra Inuit Ataqatigiits side har vi taget konkrete initiativer ifm. bekæmpelsen af brugen af euforiserende stoffer.

Vi finder det vigtigt, at der ydes en tidlig indsats over for gravide med misbrug, idet dette også er et forebyggende skridt ift. bekæmpelsen hvor man efter vores mening kan medtage pågældendes nærmeste ift. forebyggende initiativer.

I forbindelse med forebyggende initiativer ved vi fra Inuit Ataqatigiit, at de bedste resultater opnås gennem et opfordrende samarbejde. Det drejer sig om personer der er forskellige som individer og at straf ofte ikke er den rette udvej, idet strengere straffe ikke fordrer til at de bedste resultater opnås, hvilket mange beretninger underbygger dette.

Via forslag fra Inuit Ataqatigiits side, opnåede vi indførelse af gratis misbrugsbehandling, idet Inuit Ataqatigiits forslag omkring dette spørgsmål blev vedtaget af Inatsisartut. Vi har stået til lyd for bekæmpelse af alkohol- og hashmisbrug blandt unge på uddannelsesinstitutionerne, hvorfor de politiske målsætninger er stadfæstet ved Inuuneritta 2 initiativerne.

Med dette lovforslag ønsker Naalakkersuisut, at der på uddannelsesinstitutioner, kollegier, kan iværksættes forebyggende tiltag der kan udmøntes gennem indførelse af straffeforanstaltninger.

I henhold til lovudkastet kan man kun foretage såkaldte skriftligt betingede undersøgelser.

§ 3 stk. 2 lyder som sådan:

"Stk. 2. Ved enhver testning skal den uddannelsessøgende, forinden samtykke indhentes, orienteres om baggrunden for og formålet med testningen og skal informeres om, at testningen er frivillig, men at afslag på foretagelsen af testningen kan tillægges retsvirkninger som en positiv test, jf. § 11, stk. 2.

Det betyder: Det indføres som tvang, der dog er betinget som noget man skal gå ind for. En person der er mistænkt, men hvor der ikke ligger bevismateriale bag, og som med rette kan nægte at lade sig undersøge, kan ikke dømmes på baggrund af indicier.

I henhold til lovforslaget, skal den mistænkte forbruger der nægter at lade sig undersøge, anses som værende en misbruger af euforiserende stoffer.

Høringen der har varet mindre end 5 uger, idet den også foregik i juletiden, har efter vores mening været for kort.

Såfremt man anser medbestemmelse som en vigtig ting, må høringsperioden også have været længere.

Vi har bemærket os, at der under høringen er fremkommet med følgende tilkendegivelser: Der blev spurgt om, at en ung uddannelsessøgende der i gentagelsestilfælde bliver smidt ud, hvad vedkommende bliver smidt ud til? Hvordan pågældende så kan fuldføre sin uddannelsesperiode?

Børnetalsmanden har lignende bekymringer som Inuit Ataqatigiit. En uddannelsessøgende der har modtaget en advarsel, hvilke foranstaltninger vil der blive for en sådan person? Man smider pågældende ud med et stempel, men hvad agter man at gøre for at få pågældende til at blive behandlet for sit misbrug?

Vi skal henvise til Alkohol og Narkotikarådets meget underbyggede svar, som vi ønsker bliver gennemgået enkeltvis i udvalget. Med henvisning til det administrative svar fra Qeqqata Kommunia, er man der bekymret for, hvad der efterfølgende sker for de unge der bliver smidt ud.

Fra IMAK's side er det blevet præciseret, at forslaget kan betegnes som generel mistillid til de unge der studerer, hvor man forlods stempler dem som hashmisbrugere og skal tvinges til at underskrive en tilladelse til, at de kan lade sig undersøge.

Således har IMAK spurgt, om hvorvidt Naalakkersuisut ønsker at folk ikke længere skal kunne stole på hinanden.

SIK er imod forslaget, da de unge risikerer at blive stemplet unødigt.

Kanukoka har ikke svaret, da organisationen ikke har været kontaktet af kommunerne. Ilisimatusarfik, GUX Aasiaat, har ikke tilkendegivet deres mening. Lovforslaget er fremsat af Naalakkersuisut, men ikke desto mindre har vi bemærket os, at de forskellige departementer via deres høringssvar har svaret meget uensartet.

Departementet for familie anførte blandt andet i sit høringsvar metoder til, hvordan disse skal gribes an fra rapporten "Forebyggelsespakke – Stoffer".

Man gør opmærksom på, at det mest virkningsfulde tiltag indenfor forebyggelse iflg. rapporten er at støtte op omkring de unge.

I deres høringssvar skriver de, at denne forslag som går ud på at teste de unge ikke har virkning som sådan. Hashtest vil ødelægge forholdet mellem eleven og uddannelsesinstitutionen, som vil gå ud over, at eleven kan være fraværende fra uddannelsen.

Ved hashtest kan den passive "ryger", som har været samme lokale med hashrygning vil man kunne teste positiv i 1-14 dage.

Under økonomiske konsekvenser er der mangler, idet hvis en elev bortvises fra uddannelsesinstitutionen er der risiko for ikke at få en uddannelse samt vil være afhængig af offentlige forsørgelse.

Vi har gennem pressen hørt, at 3 Naalakkersuisut, nemlig for Sundhed, Familier og Uddannelse er gået sammen om bekæmpelsen af euforiserende stoffer. Det er skuffende at dette åbenbart kun har fundet sted førend afgivelsen af høringsarbejdet, idet høringsskrivelserne ikke påviser enighed omkring spørgsmålet.

Under udvalgsarbejdet vil vi fra Inuit Ataqatigiits side gerne have undersøgt følgende forhold: Det er ved undersøgelser blevet konstateret, at hash eller lignende kan spores i kroppen op til 6 uger efter indtagelsen. Såfremt pågældende så siger, at han/hun har indtaget stoffet førend pågældende startede på uddannelsen, hvorved pågældende ikke har overtrådt hverken kollegiets eller uddannelsesstedets regler heromkring. Hvad vil der så ske?

Derudover er eventuelt misbrug der finder sted udenfor kollegiets og uddannelsesstedets arealer, ikke omfattet af de kriminalretlige regler og foranstaltninger, der findes for området?

Derfor ønsker vi et godt samarbejde i det kommende udvalgsarbejde i lovudvalget, hvor der er mange ubesvarede aspekter, der vil komme under behandling.

Ifølge grundloven har ikke dømte personer helt grundlæggende rettigheder, som vi skal værne om. I udvalgsarbejdet skal retten til at sige nej granskes nøje i forhold til lovforslaget.

Med disse bemærkninger kan vi ikke tilslutte os lovforslaget.

Inuit Ataqatigiit vil hellere forebygge hashmisbruget med følgende tiltag:

- Tidligt indsats
- Gratis misbrugsbehandling
- Større indsats for at stoppe hash import